

door **DANY GROSEMANS**Tel.: 0475/97.10.11 Dany@alldog.bewww.dierengedrag.be www.alldog.be

Santos en de baby

PROBLEEMGEDRAG

- ❑ De bazen zijn ongerust over het gedrag van Santos ten opzichte van de baby. Santos gedraagt zich zeer opgewonden als er iets nieuws gebeurt of als er mensen op bezoek komen. Hij is wild, enthousiast en gedraagt zich onstuimig als de zoon en schoondochter op bezoek komen. Dit gedrag was nooit een groot probleem, maar de zoon en schoondochter hebben nu een baby en zijn ongerust. Ze durven nu bijna niet meer op bezoek komen met de baby.

GEGEVENS OVER DE HOND:

- Naam: Santos
- Ras: Kruising labrador met vermoedelijk border collie
- Leeftijd: 5 jaar
- Geslacht: Gecastreerde reu

MAATREGELEN DIE DE EIGENAARS ZELF REEDS UITPROBEERDEN

Ze hebben de hond en het kind vanaf de eerste dag geprobeerd samen te brengen. Maar de hond was zo nieuwsgierig dat hij met zijn poten op de tafel sprong waar het wiegje met het kind opstond. De hond heeft mogen snuffelen aan de baby maar werd dan opgewonden en gedroeg zich wild. Hij krabde met zijn poot aan de baby. Toen hebben de bazen hem maar vlug weggezet.

SITUATIE

Als ik bij deze familie binnenkom dan begroet de hond mij uitbundig. Als ik hem probeer te strelen dan ontwijkt hij wel even mijn hand maar komt dadelijk weer geïnteresseerd aan mijn broek ruiken. Ik merk dadelijk dat Santos een sociale hond is en dat hij zich moeilijk kan beheersen. De meeste honden zouden dan vanuit enthousiasme opspringen, maar dat doet hij niet. Nadat ik een paar minuten binnen ben en een weinig informatie gekregen heb over de hond en over het probleem, rinkelt de telefoon. Het is de zoon en de schoondochter die vragen of we hun hulp dadelijk nodig hebben, want hun baby is wakker en die zouden ze willen eten geven. Als hun hulp en de aanwezigheid van de baby niet dadelijk nodig is

geven ze de baby bij hun thuis eten, anders vragen ze of ze er nu direct kunnen mee langs komen. Ik kies voor de laatste optie. Laat ze maar komen.

TE VEEL TOEGELATEN?

Intussen verneem ik dat zoon en schoondochter twee weken geleden ouder geworden zijn van een dochter. Ze hebben geprobeerd Santos in contact te brengen met de baby maar hij gedroeg zich veel te enthousiast. De ouders van de baby zijn nu ongerust en de bazen van Santos zijn bang dat ze hun hond misschien zullen moeten wegdoen. Ik verneem ook dat de ouders van de baby vroeger ingewoond hebben bij de ouders en dat zij degene zijn die Santos in die periode aangekocht hebben. Toen ze echter apart gingen wonen heeft de familie beslist dat Santos bij de ouders van de zoon zou blijven. Ik verneem ook dat Santos nog nooit gebeten heeft. Het is een lieve hond, zeggen de bazen mij, maar hij is onstuimig als er iets nieuws gebeurt. De zoon en schoondochter hebben altijd toegelaten dat de hond hen enthousiast verwelkomt. Hij springt tegen hen op. Net als ik hoor dat er een wagen voor de deur stopt vertelt de baas van Santos mij nog dat zijn vrouw en de schoondochter die nu bevallen is, tegen zijn raad in, Santos steeds toegelaten hebben in de zetel op hun te kruipen of op hun te komen liggen.

ACTIE!

Ik spurt naar buiten en maak de kersverse ouders duidelijk dat ze niet met de baby mogen binnen komen. Ik wil eerst de moeder zien binnen komen en vraag de vader om even buiten te blijven wachten met zijn jonge dochter. Als de schoondochter binnenkomt reageert de hond erg enthousiast. Maar ik zie ook dat de kersverse moeder zelf ook erg enthousiast is. Dat is een geweldig pluspunt. Ik weet uit ervaring dat moeders overmatig

beschermend kunnen zijn in de eerste weken na de geboorte. Zeker als het, zoals hier, haar eerste kind is. Vanuit die bezorgdheid kunnen moeders dan de neiging hebben om zich afkerig op te stellen tegenover de hond des huizes omdat die een mogelijk gevaar kan zijn voor hun pasgeborene. Maar van enige terughoudendheid tegenover de hond merk ik hier niets. Deze jonge moeder houdt echt van de hond. Om te weten welke mogelijkheden we ter beschikking hebben om straks het gedrag van de hond te sturen als de baby mee naar binnen komt vraag ik de moeder om, na de uitgebreide begroeting, in de zetel te gaan zitten. Santos moet langs haar in de zetel gaan zitten. Dan vraag ik haar om de zetel te verlaten maar de hond opdracht te geven in de zetel te blijven zitten. Na een paar pogingen lukt dat. Maar ik merk dat er niet te veel afleiding mag zijn want anders blijft Santos niet op zijn plaats. Omdat ik bemerk dat de moeder bezorgd is omdat ze het kind buiten hoort wenen hou ik de observatie erg kort. Ik laat haar de zorg van de baby overnemen en vraag

dat ze nog even buiten blijft met de baby en dat ze haar man even binnen stuurt. **Hetzelfde scenario voltrekt zich.** De man blijkt erg blij en de hond is enthousiast bij het weerzien. Het zijn tenslotte zijn oorspronkelijke bazen en hij ziet hun nog geregeld. Ik vraag aan de vader van de baby om in de zetel te zitten, zijn hond het bevel 'blijf' te geven en zelf op te staan. Ik merk dat hij en zijn vrouw ongeveer evenveel zeggenschap hebben over Santos. Omdat ik merk dat de kersverse ouders ongerust zijn nu de baby constant huult en zichtbaar eten nodig heeft besluit ik om hun zo vlug mogelijk binnen te laten met de baby.

VOORZICHTIGHEID GEBODEN

Ik neem het zekere voor het onzekere. Ik heb onvoldoende zicht op het gedrag van de hond ten opzichte van de baby. De bazen hebben mij wel verteld dat Santos ervaring heeft met kinderen. Zo speelt hij soms met een jongetje van vier dat op bezoek komt en gedraagt Santos zich voorbeeldig tegenover een meisje van een jaar of zes dat sporadisch met haar ouders op bezoek komt. Maar ik weet dat je de reactie van honden tegenover kinderen van verschillende leeftijd niet mag veralgemenen. Het is niet omdat Santos zich goed gedraagt tegenover deze kinderen dat hij ook tegenover een baby aangepast gedrag zal vertonen. Omdat ik er niet overtuigd van ben dat de bazen Santos voldoende met hun stem onder controle hebben als hij echt opgewonden is, vraag ik hem een leiband aan te doen en hou ik de leiband vast als de ouders met de baby binnen komen. Omdat Santos nu reeds beide ouders opgewekt heeft kunnen begroeten is zijn enthousiasme niet meer zo groot. Hij blijft vrij rustig en lijkt de 'nieuwsgierigheid' te negeren. **Tot hij hoort dat er iets huult vanuit de draagtas waar de baby in zit.** Dan heb ik de leiband nodig om hem tegen te houden. Maar zijn gedrag lijkt helemaal niet vijandig. Ik vraag de ouders om te doen wat zij moeten doen om de baby zich weer goed te laten voelen. Ik concentreer mij op de hond. Als de baby ververst en de melk opgewarmd is gaan moeder en baby in de zetel zitten. Ik hou Santos aan de leiband en controleer of zijn gedrag kan beïnvloed worden. Nu hoort en ziet hij de baby. Hij is opgewonden, maar hij gehoorzaamt wel een zit-bevel. Vanop een afstand van de baby verwijderd vraag ik hem te gaan liggen. Ook dat blijkt geen probleem. Ik vraag toelating aan de moeder of ik wat dichterbij mag komen met Santos. Geen probleem. Ook nu is Santos nog controleerbaar.

VERBAZING BIJ DE BAZEN

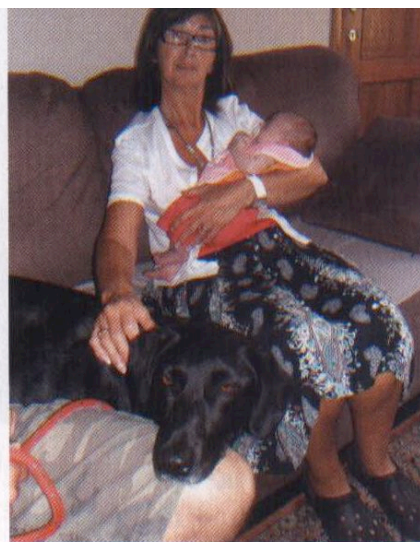
De baas en de bazin staan verbaasd te kijken. Ze zijn zichtbaar tevreden met het gedrag en met het verloop van de gebeurtenissen. Zij vertelden mij toen ik pas binnen was dat ze gek zijn van hun hond, maar ook van hun kleinkind natuurlijk. Daarom dat ze zo graag zouden hebben dat dit zou opgelost geraken. Dan kunnen ze de hond tenminste houden. Terwijl ik verder de hond aan de leiband hou vertel ik dat het vooral belangrijk is om de hond niet te snel té dicht bij de baby te laten. Dat zou alleen maar de moeder ongerust maken en de hond alleen maar opgewondener. Terwijl de moeder zich bezig houdt ga ik, stapje voor stapje, wat dichterbij met Santos. Ik laat hem gaan zitten en liggen, en wanneer hij niet gehoorzaamt gebruik ik de leiband om hem te verplichten het gekende bevel uit te voeren.

GEEN GEDOE

Ik maak de bazen van Santos duidelijk dat het uiterst belangrijk is dat dit gewenningsproces stap voor stap **en in heel erg rustige omstandigheden** dient te gebeuren. Het is de bedoeling dat de hond de baby associeert met rust en kalmte. Hier is geen plaats voor drukdoenerij of geschreeuw. Het is **niet** belangrijk hoe dicht de hond tot bij de baby geraakt, maar wel uiterst belangrijk dat de hond zowel bij zijn bazen als bij de ouders van het kind een duidelijke rust ervaart. Alleen als het rondom hem rustig is kan de hond ook rustig worden. Ik denk dat het 10 minuten duurde tot we bij de sofa zijn waarop moeder met kind zit. Ik vraag of de moeder het goed vindt dat Santos, net zoals hij gewend is, langs haar op de zetel mag, terwijl de baby erbij is. Ik verzeker haar dat ik voldoende controle heb over de hond en dat ze er op mag vertrouwen dat ik niet toelaat dat Santos het kind aanraakt. Ik krijg toestemming en beveel Santos op de zetel te gaan. Hij wil snuffelen maar dat verhinder ik. Santos zit en bekijkt moeder en baby rustig. Yes! Dit is wat ik wou. Ik spreek Santos geruststellend en kalmerend toe en vertel de eigenaars hoe ze Santos moeten strelen om hem rustig te krijgen.

EVEN ONTSTRESSSEN

Dan roep ik Santos uit de zetel en vraag dat de bazen even met hem naar buiten gaan. Genoeg stress en beheersing geweest voor deze hond. Laat hem maar even buiten gaan ontstressen. Intussen check ik met de moeder en de bazen van

Santos hoe zij over deze trainingssessie dachten. Iedereen is dolgelukkig. Dan vraag ik de moeder of zij het goed vindt dat haar man mijn taak zou overnemen in het sturen van het gedrag van Santos. Zij is akkoord. We doorlopen weer, stap voor stap, dezelfde procedure. Santos eindigt weer op de zetel maar deze keer heeft de kersverse papa Santos aan de leiband. Weer even ontspannen voor Santos. De volgende stap vervangen we de moeder door de grootmoeder. Nu gaat de bazin van Santos met de baby in de zetel gaan zitten. Ook nu is Santos na een tijdje rustig en gaat hij in de zetel liggen. Ik ben gerustgesteld en vraag of ik wat foto's mag maken. **Vooraleer ik wegga vertel ik de bazen dat ze Santos niet te vlug mogen loslaten en dat ze hond en kind nooit alleen mogen laten.** Ik geef hen tenslotte de titel van mijn nieuwe boek mee dat over dit onderwerp handelt. Het boek telt meer dan 260 pagina's en het is dus onmogelijk alles te vertellen in een consultatie van 2 uur. Titel van het boek is: 'Honden en Kinderen - Hou het veilig.'

DANY GROSEMANS

MIJN CONCLUSIE

- ☐ Deze hond kan gewend gemaakt worden aan de baby maar het dient stap voor stap te gebeuren. Een opname met geluiden van de baby (krijsen, huilen, enz..) kan daarbij een hulp zijn. De bazen moeten leren rustig te zijn en de hond te sturen zonder veel woorden en zonder tumult.

te ondernemen om te beletten dat de vroegere eigenaars en/of de fokker nog meer dierenleed blijven veroorzaken. Ik hoop dat hij slaagt in zijn opzet en dat hij en zijn vrouw kunnen voorkomen dat er nog meer van deze Micha's op de wereld gezet worden en dusdanig psychisch verwaarloosd worden dat hun levensvreugde voor de rest van hun leven gehypothekeerd is.

VORIGE MAAND: MICHA

Er zijn ongeveer 3 weken voorbij als ik de baas weer aan de lijn heb. Hij wees me erop dat de titel die de eindredacteur boven het artikel plaatste in Woef, als zou Micha bang zijn van zijn vrouw, niet correct was: hijzelf was immers de 'boosdoener'. Hij vertelt mij dat het gedrag van Micha wel wat veranderd is, maar dat haar angstgedrag tegenover hem zeker nog niet opgelost is. Het gedrag dat Micha vertoont is heel erg wisselend. Soms gaat het vrij goed, zeker als ze aan de leiband is. De

baas gaat er trouwens dagelijks mee wandelen en dan kan hij haar zelfs strelen. Maar als Micha los van de lijn is dan gedraagt ze zich vijandig. Ze besluit haar baas langs achter en heeft hem al een paar keer in zijn bil gebeten. De baas vertelt mij ook dat er een groot verschil is in haar gedrag tussen buiten en binnen. Binnen probeert ze zich nog geregeld te verstoppen, iets wat ze buiten niet doet. De baas vertelt mij ook dat hij, samen met zijn vrouw, van plan is om gerechtigde stappen